

ΓΝΩΜΗ

Από τις προκλήσεις στις κυρώσεις

Μετά το περιστατικό της νηοψίας σε τουρκικό πλοίο, η Αγκυρα επανέρχεται στο τέχνασμα της επίρριψης ευθυνών στην Ελλάδα για την «πειρατεία» τής επιχείρησης «Ειρήνη». Με σκοπό να ενισχύσει σε ευήκολα ακροατήρια την αντίληψη ότι για την ένταση στην περιοχή υπεύθυνη είναι η Αθήνα. Η Αγκυρα ακολουθεί, παράλληλα, την οδό των ελιγμών έναντι Βρυξελλών και Ουάσιγκτον πότε δηλώνοντας πως η Ευρώπη είναι ο προορισμός της, πότε επισημαίνοντας πως η Ευρώπη είναι εκείνη που θα βγει χαμένη αν δεν δεχθεί τη συνεργασία μαζί της και πότε προσπαθώντας να δαλεάσει την επερχόμενη διοίκηση Μπάιντεν με τα περί τουρκικής συνδρομής στον περιορισμό της Ρωσίας

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ
ΚΑΚΛΙΚΗ

στη Συρία, την Ανατολική Μεσόγειο, τον Καύκασο και τη Μαύρη Θάλασσα! Η οικονομία της Τουρκίας είναι πλέον απαγορευτική για τους μεγαλο-ιδεατικούς σχεδιασμούς του τούρκου προέδρου. Πέρα από τον σταθερό από μηχανής θεό του καθεστώτος του, τον εμίρη του Κατάρ, κύριο σημείο στήριξής του είναι η πεποίθηση ότι η Δύση θα αποφύγει να τον ωθήσει βαθύτερα στη ρωσική αγκάλη. Ο τούρκος πρόεδρος στοχεύει στον προβληματισμό και τον εκφοβισμό. Και για να ενισχύσει τη δυτική αναποφασιστικότητα θα επαναφέρει το θέμα των διερευνητικών συνομιλιών – εμπλουτισμένων με όλες τις τουρκικές διεκδικήσεις – απομακρύνοντας για λίγο το «Ορούτς Ρέις», έτοιμος όμως πάντα να μεμφθεί την Αθήνα για απόρριψη του διαλόγου. Μια πολιτική που, ανάμεσα σε άλλα, έχει ως αφετηρία την αδυναμία της Αγκυρας να σταθμίσει κόστος και όφελος μεταξύ ειρηνικής συνύπαρξης και επιθετικής διεκδίκησης εικονικών δικαιωμάτων ενώ παράλληλα κατορθώνει να ενεργοποιεί τα δυτικά αντανάκλαστα με πιθανή προοπτική τα πράγματα να μην εξελιχθούν κατά τις επιθυμίες του Ερντογάν. Ας μην ξεχνάμε πως ο γάλλος πρόεδρος δεν έχει αφαιρέσει από τον «φάκελο Τουρκία» τη δράση της Αγκυρας στο Ιράκ, τη Συρία, την Αρμενία, τα θύματα των ισλαμιστών τρομοκρατών στη Γαλλία, το άτυπο εμπόριο γαλλικών προϊόντων, τις ύβρεις Ερντογάν εναντίον του και την πρόκληση κατά της γαλλικής φρεγάτας στη Μεσόγειο. Για όλα αυτά και σε συνδυασμό με όσα σχεδιάζει για τη Μεσόγειο δείχνει αποφασισμένος να επιμείνει στην άσκηση πραγματικής πίεσης στην αποσταθεροποιητική Τουρκία.

Και η Ελλάδα; Μετά τις πρωτοβουλίες της στη δεκαετία του 2000 για την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας, μπορεί να συνεχίσει να κινείται με το ίδιο πνεύμα όταν η Αγκυρα την απειλεί με πόλεμο, προσβάλλει τα κυριαρχικά της δικαιώματα με το τουρκολιβικό μνημόνιο, στέλνει τα πολεμικά αεροσκάφη της πάνω από τα ελληνικά νησιά, όταν απειλεί με γεωτρήσεις στην ελληνική υφαλοκρηπίδα και όταν συνεχίζει να προσβάλλει την Κυπριακή Δημοκρατία με γεωτρήσεις, διαίρεση και προκλητικά «πικνίκ»;

Όπως το έθεσε η Αθήνα, «οι τουρκικές παράνομες ενέργειες πρέπει να σταματήσουν οριστικά». Αν όχι, η Ελλάδα έχει κάθε λόγο να θέλει την επιβολή συγκεκριμένων κυρώσεων, κυρίως μάλιστα όταν η Αγκυρα απειλεί θερμά επεισόδια. Δυστυχώς η νηφάλια διάθεση συνεννόησης της Αθήνας απορρίπτεται σταθερά και ηθελημένα από τον τούρκο πρόεδρο που θεωρεί ότι βρίσκεται πολύ κοντά στην πραγματοποίηση των εξωπραγματικών στόχων του οδηγώντας τη χώρα του σε επικίνδυνες περιπέτειες.